

Ca-Nostra

*** ANY QUINT NÚM 173 ***

SETMANARI POPULAR

*** INCA, 10 DE FABRER DE 1912 ***

ESCOLES CAMPERES.

II.

Deyem, en el nombre passat de CA-
NOSTRA», que l'escola campera com a
colònia escolar permanent, s'imposava
avuy dia pera fortificar l'organisme dels
nins, pero encare son més útils dites es-
coles per atendre a llur cultura intel-
lectual y moral; son un medi eficacíssim
per posar de relleu les inclinacions dels
nins, que descubertes a temps y dirigi-
des ab enteligenca, permeten colocar-
los en el terror ahont los vol la Divina
Providencia pera cumplir el seu designi
especial, lo qu'es de capital importancia
dins el negossi de l'educació.

Clar está qu'axò se pot conseguir y
la vocació de cada cual se pot conixer
dins les sales de les escoles ahont entra
la claror pels retxats de les finestres,
ahont hi ha bancs per filera ab tinters de
plom, ahont hi ha mapes plens de pols
enjats a lès parets y ahont el Mestre
seu, ploma'n ma, estátic devant una
plana» de plec de «primera». Pero tam-
oc hi ha dupte que'n l'antiguedat, Gre-
ta educava llurs generacions dins tota
mena de jocs: allà, munts de pincells ab
les de pintura su ran, y teles en blanc
punt d'agontar qualsevol «mamarrat-
co»... allà, un caramull de soldats de
plom abastament pera construir un po-
terós etzèrcit... Allà les produccions
els poetes, historiadors y filosofos més
famats.... y aquí una variadat d'éynes
propies de tots els oficis y arts, y era de
veure aquella multitud d'infants qu'uns,
agafaven els pincells; altres, componien
els soldats de plom; altres prenien els lli-
bres de poesia o d'història altres l'escar-
pera y el martell. Y els Mestres sempre
observant y prenguent nota de tot y axò
tet un dia y un altre, acabava per donar-
los elements de judici que'ls trematien
els pares, y axí aquets porien esser els
vertaders guies de la vocació dels fills.

Be comprenem que tal mètode es difi-
cil posarlo en planta, pero també hi ha

que notar que'ls moderns pedagògics
concedexen una trascendencia gran a
l'acció educativa dels jocs, sobre tot en
els jocs que pertanyen a la educació fa-
miliar. Tots els pares y mares saben
que'ls seus fills juguen, pero no los de-
manen a n-aqué juguen, perqued'ordi-
nari contestarien que no ho saben; mes,
per ara, no volem entrar dins aquest
assunto y el dexarém per un altre dia.

Idò bé, si l'escola es una ampliació
de la familia, a l'escola s'hi ha de jugar
y axí ho practica l'escola Suèca, que
tant a cridat l'atenció, acudint a l'Escan-
dinavia homos de totes les nacions civi-
lizades, sense més finalidad qu'estodiar
y conixer dit sistema escolar.

Juguen també els nins de «l'Avema-
ria» y jugant, aprenen, y aprenguent,
s'eduquen.

Sense joc no hi ha alegria, y sense a-
legria no hi ha agrado ni simpatia: no hi
ha ensenyansa, y sense simpatia no hi
ha amor: no hi ha educació.

¡Ay dels nins que no juguen! y, ¡ay
dels pobles que no faciliten el joc a n-els
nins y a n'els joves! El jovent corromput
y enveit no s'ha agrada més que de di-
versions afeminades y recreys lascius,
d'ordinari dins llocs tencats, respirant
aires corromputs, pel polsím, pels
balls, pel «joc» y per l'aglomeració de
gent.

Jugant els nins, degudament vigilats,
asociantse en sos companys etzercita-
rán els principis de les virtuts socials:
la justicia, la llealtat, el companyerisme,
l'aussili, la tolerancia de les molèstias y
de caracters diferents.

Y jugant aprendán, y si les escoles
ahont juguen son escoles camperes que
tenen per sales d'estudi camps, y pels
arbres y pels parrals colcat el material
d'ensenyansa, aquesta será més profi-
tosa; y si els atlots han après l'A B C
duguent uns escapularis o baberos en
lletres grosses retayades, y tots s'han
posat uns derrera els altres, y han dit la
lletra que veyen y el qui la duya, pegant

correguda, es sortit de la taringa pera
colocarse el derré; y axò s'ha repetit
fins que han conegut totes les lletres,
aquets nins heurán après de llegir ju-
gant més facilment, y sobre tot més en
armonia ab la naturalesa, que no repe-
tint mecanicament les lletres dels car-
tells fins a avorrire y remugant quan ja
silabetjen: «Sol, pan, luz».

M.

La Cova del Drach

*Dins un palau d'alabastre,
riquíssim, no fet de mans,
ahont no arriba ni rastre
de llums ni renous humans;*

*dellá l'estany que s'interna
pel coval encantador,
disipa la nit eterna
una màgica claror.*

*¿Quina llàgrima d'estrelles
pogué filtrar allà dins,
qu'il-lumina maravelles
dignes de cèlichs jardins?*

*L'estrella qu'allà il-lumina,
com topaci resplendent,
sobre l'aygua crestallina
ia porta un cisne vivent.*

*Cisne de negre plomatge
allà habita per encant,
y en la pau d'aquell paratge
aixeca a voltes un cant.*

*Pot ser i'ha sentit d'enfora,
com un harpegi perdut,
algún viatger qu'esplora
la cova, admirat y mut...*

*Mentres l'estel qu'enlluerna
aquell cisne portará,
el Drach, rey de la caverna
devorarlo no podrá.*

*Y be prou l'engoliria
tal monstre, fill de la por,
qu', aborrint llum y harmonia,
guarda inútil son tresor.*

*Guarda l'anell del misteri,
la clau del encantament,
y conserva en cativeri
una princesa innocent.*

*Dorm el Drach en son freixuga
a un recó fosch allargat;
però apenes res belluga,
ja se desperta irritat.*

*D'una sòn més llarga y forta
dorm la princesa gentil,
talment com estàtua morta
dins son màgich camaril.*

*Aprop d'ella'l cisne canta
y l'aygua del gorch remou;
mes ella ni ab la complanta
ni at les ones se connoiu.*

*Inmòvil jeu, y pels riços
que li penjen del capsal,
l'adornen ja'ls degotiços
d'una corona fatal...*

*Sols ella despertaria
sortint del obscur poder,
si'l cisne, lo qu'era un dia,
un home tornava a ser.*

*Mes per tornar a lo qu'era
el cisne negre del lach.
necessita la derreta
gota de sanchi d'aquell Drach.*

*¿Quin cavaller, com Sant Jordi,
matarà'l Drach indolent
y, fent que'l món s'en recordi,
romprà'l dur encantament?*

MIQUEL COSTA Y LLOBERA.

UN SERMÓ DE CARNAVAL

Quan més encès estava el ball, en el casino, comparex, sense darse conte nengú per ont havia entrat, un personatge estrambolícament vestit. Era un homo d'una cinquentena d'anys, alt y magre, de braços y cames lllergarudes; cara lletga, coló verdós; uismenuts de foc, nas de xorigué, boca grossa ab poques dents, groguenques, front de monea ab dos banyons entorcillats, y ab un barbó semblant a un boc.

Enava d'una manera estafalari y repugnant, duya un vestuari tot vermey ab brodades representant serps, dragons, calàpots y altres animals raras y antipáticos; en es cap duya una caputxa negra y en lloc de sabates mostrava quatre dits de potó.

—¡Vaja un animal més raro!—deya tothom mirant aquella figurota.—¿Qui deu esser s'atrevit que s'entrega d'aquest modo?

Y els qui'l miraven de prim conta esclaven:—¡Ell es ben feresi! Aquesta fressa es misteriosa!—

Uns deyen, —es estèrn, en es poble no hi ha cap homo com aquest; miraulo, miraulo qu'es d'atrevit, com s'arramba a ses dones y les diu coses a s'oreya. Axò no's agontador.

Al entretant l'estèrn trescava l'ampla saló passava per entremitx de la nombrosa concurrencia, parlant en secrèt a uns, donant amistosament estretes de mans a altres, y riguent-se de tots fent una mitja riaya burlona.

Acabada la volta, s'encastella a una cadira posada en mitx des saló, y estenguent els braços a modo d'ales de rata-pinyada, fa fer silenci y comensa a parlar, y ab veu que semblava, a voltes, al crit horripilant de la fera y y altres, al siulo tètric de l'óliba; ab mescla estranya de tots els sons discordants axí del

món de la materia com del mon viu, desde'l bramul de les furioses ventades fins la blasfemia del homo pecador.

—¡Fills meus!—les diu—velx ab gran satisfacció que seguíu mos conseys y que vos preparau dignament per entrar en el meu estimat regne. La veritat es que no se vos pot demanar més; Heveu realiat totes les meues esperances. En aquests dies que'ls vertaders cristians se dediquen a la oració y a la práctica de les virtuts, me servex de gran consol veurevos aquí olvidats de Deu aprofitant el temps en males obres, pera fervos meraxadors de la corona de foc que vos tenc preparada.

«Pecau, fills meus, pecau molt; recordau les paraules de nostro gran amic el cappare Luter «Peca molt y creu més,» perque jo vos assegur qu'aquesta sentència ha duyt y dú molts d'homos a infèrn. ¡Pecau, pecau; olvidauvos dels manaments de Deu, despreciau els pobres y necessitats, viviu animalment entregats al jou de les més baxes passions; mirau sempre a la terra y ja may axequeu la vista al cel; gosau, gosau y aprofitau el poc temps que vos queda.

«Vltros, homos, haveu de negar l'orde sobrenatural, afirmant el nom de una ciencia que morta l'aranya mort el veri. Corrompeu el cor del jovent. Proclamau el reinat del egoisme y la lley del més fort, aplastant els débils y fent que'ls qui comandin sien homos que pensin y obrin com vltros. D'aquels veureu que pronta ei món s'esbucará y tots vendreu ab jo dins infèrn.

«Y vltres, estimadetes filles menes, seguíu, seguíu per aquest camí de perdició que de tan bon grat haveu emprés. Vltres, olvidant com a cosa mnada a retirar el pudor y la vergonya, podeu fer més per nostra causa que tots els savis impiys y que tots els masons del món. Vos recoman, sobretot, que procuren secularisar el matrimoni y favorir el divorci. Però d'un modo especial vos encarrec que no dexeu may d'anomenarvos catòliques, axí el vostro obrar favorex més nostros fins.

«¡Oh estimadets fills meus! Quin plaer més profund sent lo meu cor al veure la devoció ab que m'escultau y els propòsits que'n vostro interior feys pera dur a terme mes infernals predicacions! Maleit siau per a sempre, fills meus, maleits com jo matex, y aquesta maldició caiga, avuy, demunt vltros en prenda de vostra pronta venguda en el meu regne. Allá vos espera una nombrosa cort d'amics y de germans; allá hi trobareu els predicadors impiys, els blasfems, els usurers, els envejosos, els mals governants, els mals mestres, els egoistes, els traidors a la fè y, per últim, tots els qui, com vltros matexos, pensaven a lo cristiá y obraven a lo heretge, tenguent llum a l'intel·ligencia y tenebres en el cor.

«El Carnàval, fills meus, ha resultat esser un dels nostros més avenguts invents. Pláume, estimadets meus, veurevos aquí servint les més desenfreides passions, embrutits per les begudes; uns, mitjos nuus, y altres, ab la cara vilment tapada pera dir injuríes y beja-

nades. Pláume, veurevos confosos sense de ni vergonya dins un especi de comunitat que vos fa consents ab vostra deshonra.

«Avant, fiets, avant. Escollau aquest de Xopin, a tota l'orquestra, aspirau els fums de nostra alquimia diabòlica; recreau ab l'espectable enlluernador que s'ofereix a vostra vista; ballau, ballau locament, prest arribará l'hora de donarvos ma benedicció de foc dins mon regne, que a tots vos sitx.»

Dites aquestes paraules va descomparant l'extranger d'aquell lloc, tal volta per d'altre el foc de sa doctrina destructora. Havia comensa una dansa rapidíssima. Havia y dones, aferrats, recorrien en confós tots els punts del saló, topantse les panes unes ab les altres, fins arribar a caure uns y jos esmortits y altres fent riayasses. L'orquestra prenía més fort, y lo qu'havia comensa un magestuós *andante* era un *allegro* que nengú poria seguir.

De repente el tri-pol no podent aguantar més: d'aquells monstres, cruxí ab renou y doblegantse y escaxantse bigues y pisant bucá tot, esclafant a n-els balladors y exant de sanc sos vestuaris de vellut y satí.

—¡S'ha esfondrat el casino!—cridaren torats desde'l carrer.—¡Correu avisar al Rector perque pugue assistir als moribonds!

El Rector, que'n els peus de Jesúsamentat pregava per la conversió dels balladors, fent actes de desagravi per les ofenses que'n aquests malanats dies de carnaval, l'Altíssim, quan sabé el cataclisme correccional, aussiliar aquelles ovelles descarriades. ja era tard. Sols va trobá un caramull de combres aont jayen, mortes, les alegres cares, a les qui tancava els aglaiats visibles predicador que havia tornat a recullir estimats feèls.

Traducció del «Almanaque de la familia cristiana.—1912».

Teyadures d'or

—*Acte de desprendiment*—El molt car y piadosíssim duc de Norfolk, primer d'Inglaterra, ha invertides al foment de escoles catòliques del seu país, *set mil milx de pessetes*, producte d'una venta feu de sa colecció de quadros meritíssims Holbein, que posseia.

—*Acte de caritat*—El virtuós y etzern Rent. Rector del poble de Xera, Mn. Salvat Espino Gallén, se l'hi ha concedida la *1.ª* classe de l'Orde de Beneficencia, haverse dexat arrancar un tros de pell tant crescut pera la curació d'un vehí de poble.

—*Acte edificant*—A Barcelona un dia la «semana tràgica», el 27 de Juliol a les mitja de s'hora-baxa, un soldat d'artilleria montanya va veure, devant la Parroquia de Sant Pere, una d'aquexes dones desenfreides que duya una Bossa de Corporals, y demanantli, s'artillé qu'era alló que portava, respongué, en tò de befa, que hi duya *les* ties qu'havien tret de dins un Copón y...

s'en anava a menjar ab altres amigues. Quan sentí axò s'artillà s'aborronà, llavor, a les bones, va tenir manya per ferles seues diguentli que les hi donàs per anar a fer la matexa builla en es corté.

Aquest bon soldat quan va tenir en son poder aquelles Hòsties Sacrossantes, se'n va en el carré de Mendez Nuñez y entrà a la casa n.º 6 y allà se cerciorá devoment de lo que portava, resultant esser desset Formes al paperer consagrades, y ab sa major reverencia les va sumir, abans que fossen profanades per mans sacrilegues.

El nom d'aquest soldat es Joan Lafuente Parrés, artillé de montanya, devotíssim del Santíssim Sagrament y fervorós Terciari de Sant Francesc, en a qui el Doctor Laguarda, Bisbe de Barcelona, dia 18 de Janer d'aquest any 1912, l'hi ha espedit un certificat ab la seua firma y sello episcopal.

CONGRÉS PERIODÍSTIC

L'Associació de la Prensa de Mallorca es organisa un Congrés periodístic de les regions del levant que comprendrà les següents provincies: Gerona, Lérida, Barcelona, Tarragona, Castellón, Valencia, Albacete, Murcia, Almeria y Balears.

Hem rebut el seu cartell que va firmat per la comissió organissadora composta dels Senyors, D. Felip Guasp Vicens, D. Joseph Tous Ferrer, D. Andreu Barceló, D. Joseph Maria Verger, D. Joseph Tous Lladó y D. Enric Vives Verger.

A continuació insertam dit cartell que de posarse en pràctica seria una cosa ben acabada.

OBJETO DEL CONGRESO.—Intercambio de ideas.—Estudio de los problemas relacionados con la profesión del periodista.—Mejoras en los servicios oficiales, Correos y Telégrafos.—Implantación del carnet de identidad nacional.—Facilidades para viajes de los periodistas por mar y por tierra.—Creación de escuelas de periodismo.—La mutualidad y la asociación.—Cajas de ahorro y Cooperativas de Consumo.—Construcción de casas para periodistas.—Estudio de las Regiones por medio de la propaganda de viajes.—Fomento de las poblaciones por medio del conocimiento de sus bellezas.—Influencia del periodista en la vida pública de la ciudad.—La gestión de los periódicos al frente de los organismos locales.—Perfeccionamiento del periodista.—Medidas para evitar la publicación de libelos. Medios para excluir de la clase a los que a ello se dediquen.

FECHA DEL CONGRESO.—Inauguración el 23 de Junio de 1912 y clausura el 30 del mismo mes.

DESARROLLO DE SUS SESIONES.—Solemnidad en la sesión de inauguración en el edificio de la Lonja, invitando al acto a una personalidad ilustre en el mundo de las letras.

Idem en la de clausura.

Celebración de seis sesiones discutiéndose los temas que habrán desarrollado los ponentes y aprobándolos, para ser en lo sucesivo,

norma de conducta á seguir por periódicos y periodistas.

FESTEJOS CON OCASIÓN DEL CONGRESO.—Celebración de una expedición de Arte retrospectivo en el nuevo edificio de la Escuela Graduada.

Una fiesta literaria en honor de Ramon Lull, organizada por la Asociación de la Prensa de Baleares.

Concurso de bocetos ó proyectos de Monumento á Ramon Lull, para levantarlo en el muelle ó en la explanada de la Pescadería, rodeado de jardines.

Colocación de la primera piedra. Solicitar para llevar á efecto el proyecto el concurso del Gobierno y de todos los Centros intelectuales para que presten su apoyo.

Un torneo á la antigua uzansa encomendado al elemento militar.

Una verbena en los bosques de Bellver, espléndidamente iluminados con el concurso de las Bandas del Regimiento, Misericordia, Municipal y Mallorquina. Fiesta organizada por la Sociedad La Veda.

Fiesta nocturna en el muelle finalizando con fuegos artificiales, preparada con el concurso de la *La Isleña y Real Club de Regatas*.

Una excursión á las cuevas D'El Hams de Manacor, en tren especial, ejecutándose un concierto musical en el interior de las cuevas.

Iluminación de la ciudad el día que se celebre la fiesta en honor de Ramon Lull, fijando un premio de 500 pesetas para el balcon mejor iluminado y otro para la fachada de mejor aspecto. Solo los particulares tendrán opción al premio.

Visita á la residencia de su Alteza Real el Archiduque de Austria por los Congresistas.

Concierto orquestal en el Teatro Principal por las Sociedades de Conciertos de Palma y Mahón.

Caso d' hallarse en Palma la Sinfónica de Madrid que dirige el maestro Arbós, se darán dos conciertos.

Concurso para costear el bachiller á un alumno pobre de una escuela Municipal.

Banquete de Gala en el Ayuntamiento en honor de los Congresistas.

Viaje al pintoresco valle de Sóller

Reparto de bonos á los pobres.

La apertura del Congreso debe coincidir con la llegada de los excursionistas catalanes, en dos vapores de *La Isleña*, viaje que organizará *La Última Hora*.

Una función teatral que organizará *La Tarde*.

Una exposición de objetos artísticos destinados al culto preparada por el *Correo de Mallorca*.

Visita al Torrente de Pareys y viaje al redor de la isla, encomendada su realización á *La Almudaina*.

Una Exposición del periodismo en Baleares, organizada por el *Diario de Palma*.

Viaje á Sóller aprovechando el nuevo servicio del Ferro-Carril de Palma-Sóller, organizada por el Fomento del Turismo.

Solemne *Te-Deum* en la Catedral.

Retreta escolar y traca.

Publicacions Rebudes

Reberem ja fa temps l'Almanac de «*La Bandera Regional*» que ha publicat per un número aquesta interessant revista, puis té el metex tamany.

Du hermosos gravats de personalitats tradicionalistes, agudes caricatures y un text escullit de caldetjada propaganda dels ideals carlins.

La metexa esmentada «*La Bandera Regional*» ha sufrida una grossa reforma desde que som a 1912. Ara surt ab 16 planes de text y a les atrevides caricatures e-hi ha afegit gravats serios que la fan una de les millors publicacions il·lustrades.

Hem rebut el primer número d'un nou confrara que s'es comensat a publicar a Sóller baix el titol «*El Grano de Mostaza*» orga de les institucions catòliques y socials d'aquella fenera població.

Du censura-elesiástica.

Ab molt bon efecte saludam el nou company tot desitjanli prosperitats y llarga vida, puis operaris de la bona causa may n'hi ha massa.

Cronico d'Inca

Febrer de 1912.

—Per descuyt dexárem de consignar al número anterior les solemnes Coranta Hores que les Religioses de clausura d'aquesta població dedicaren a Santa Paula els dies 26, 27 y 28 del més passat.

Els sermons del P. Albertí dels SS. CC. versaren sobre materies místiques. El darrer vespre, després d'una oratoria sobre l'amor de Deu se cantá la coroneta d'or en tant de devoció y sentiment per les monjes y poble, que commogué el cor qui sab veure y sentir la poesia del culto catòlic.

La iglesia estava plena de concurrència.

Dia 5.—P'oqueques novedats. No se conex que siguem a n-els derrers dies. Se fa poc truy y bogiot, solament a n-el carré major se tira un poc de paperí.

—Se fa una crida d'orde del Sr. Batle prohibint que no se poden fer fresses ofensives a ia moral ni a n-el personal; y que després del toc del Ave-Maria de s'horabaxa no poren dur la cara tapada.

—Diuen que'ls balls se veuen un poc més animats, però no gran cosa. Sabem que hi ha cert jovent que está indignadíssim contra ia direcció de les filles de Maria perque les té privades d'anar a n-el ball de máscara, causant la derrota d'aquests espectacles aont sols e-hi acudexen les dones més veyveres.

Dia 8.—Nostro mercat se veu animal: els preus son els metexos que publicárem al número passat, sols el blat ha pujat fins a 18 pessetes la cortera.—El Cronista.

Noticies

CONFERENCIA

Molts de periòdics de Mallorca aquets dies s'han ocupat d'un discurs que ha donat a n-el col·legi de la Sepiència de Palma l'amic D. Miquel Ferrá, Arxiver de la Biblioteca Universitaria de Barcelona, sobre'l tema: *La Ciu-*

tat que s'en va

El conferenciant no's mostrà contrari a tota idea de modernisació de l'hermosa ciutat de Palma, sino de consiliar la forma moderna d'urbanisació, ab la de respectar tot lo digne y notable que meresca conservarse.

Mos agrada que'l Sr. Ferrá, que poques conferencies haurá donades, comensi per prende temas de finitad artistica, que demostre lo selecte del seu esperit, tot desitjós d'imposar el bon gust a n-el criteri dels mallorquins.

ALTRES CAVADES

Els personatjes jurídics que intervenen en la causa de sa mort de s'Ervissenc, parex que han prè la curolla forta per veure si trobarien es cap del fil d'aquest enreviscolat assumto.

Altra volta se personificaren a n-el camp de *cantabou*, dimars passat, el jutje especial Sr. Torres, el Tinent Fiscal Sr. Lara, el Missè fiscal Sr. Pascual, el jutje Instructor d'Inca Sr. Núñez de Castro, l'Escrivá Sr. Serra, el Quefe de Policia de Belears, el Capitá de la Guardia Civil y forsa a les seus ordes.

El metex dia a presència del jutjat se donaren altres cavades, donant per resultat trobar alguns ossos romputs y desfets per l'humital que encara no están identificats si son de persona o animal.

Durant tota la setmana un tay de brassés han seguit cavant es camp de *cantabou* a presència de la Guardia Civil que no s'en mou ni'n sa nit ni de dia.

Molt de plaudir son a aquestes Autoritats judiciales per lo que se destaxinen per trobar et crim y el criminal de la persona del mercader Ervissenc. Axò es com una reevindicació dels principis de justícia en mitx de l'atmosfera perniciososa que s'es feta ab motiu dels indults dels reus de Cullera.

OPOSICIONS

Durant aquesta setmana a la Catedral Basílica s'han fetes oposicions de Canonge per umplir la vacant que dexá el M. I. Mn. Joan Grau, a. c. s.

Han prè part en los eszercissis el Llicenciat Mn. Joan Guetglas d'Inca, el Dr. Mn. Jaume Borrás Rullán y el Llicenciat Mn. Joan Sabater y Serra.

ORADORS SAGRATS

El destinat per predicarnos enguany els sermons quaresmals es el notable Orador sagrat Mn. Antoni Artigues, de Felanitx.

Durant les coranta Horas del Cor de Jesús qu'es fan els tres derrers dies de Carnaval predicará dos sermons cada dia, a l'ofici y el vespre, el melifluo orador Mn. Josep Auba, de Palma.

MENUDENCIES

Sr. Batle, V. qui perseguex tant el joc li volem acuar una lloguera que hi ha a n-el carré de Muntanera a una casa particular, d'una viuda, que travessa a un carraró. Allá tots els dijous s'hi apleguen molts d'inqués y foravilés y me dexen el pobre Jordi com un pobre de sopes.

PLACA HONORÍFICA

Els Germans de les Escoles cristianes establits a Inca, están trebayant una hermosa y artistica placa. en caligrafia, per encárrec del partit conservador per regalar a L'Amon Joan de ses Monjes en distinció per haver estat elegit Diputat provincial per una majoria tant grossa.

D. Ignaci Figarola de Palma, mos fa sabre qu'el sorteig verificat dia primer d'aquest mes dels dies hábils del passat janer ha correspost el dia 27.

A n-el teatre del Circol d'Obrers Católics, demá vespre se posará en escena *Mestre Fornari, Aprobados y Suspensos y Les Burles fa com les processons.*

Funcions Religioses

Dia 13, a la Iglesia de San Francesc, se ferán els tretze dimars de Sant Antoni de Padua, durant sa missa primera, a les 7 ab solemnidad durant un'altre missa y entrada de fosca ab sermó.

Dia 15, a Sant Domingo, a les dues y mitja del capvespre s'exposará N. A patent. Durant tot el capvespre se farán vetes, pedosos eszercissis y resantse el Salteri.

A les set del vespre trissají cantat, sermó per Mossen Gabriel Comes y la Reserva.

† Nostros Amics Difunts

Ahí, dia 9, morí a Palma a n-el carré de Sant Alias aont vivia, ab sa familia, D. Pau Morey (des Correu) que molts anys havia viscut entre noltros, aont tenia molta coneguda y simpatía.

Participant del dolor qu'en aquex moment afligex l'amable familia del difunt, pregam al Altíssim pel descans etern de la seua ánima, que Deu tenga en la gloria.

MOVIMENT DE POBLACIÓ DURANT EL JANER DE 1912.

NAXAMENTS

Nins 9—nines 9—total 18.

MATRIMONIS

Dia 9—Jaume Llompart ab Maria Bausá Coll.

Dia 13—Bartomeu Meteu Oliver ab Antonia Martorell Beltrán.

Dia 16—Jaume Payeras Pujades ab Paula García Balle.

Joan Coll Beltran ab María París Truyol.

Dia 23—Francesc Seguí Pascual ab Catalina Martorell Martorell.

Dia 25—Antoni Llompart Cantallops ab Magdalena Llompart Reus.

Dia 27—Cristofol Rubert Ramis ab Juanayna Perelló Torrens.

DEFUNCIONS

Dia 5—Gibriel Cantallops Ramis.

Dia 10—Joseph Seguí Flol.

Dia 14—Miquel Capó Marqués.

> >—Antoni Aguiló Aguiló.

Dia 18—Magdalena Rosselló Cofre.

> >—Francisca Gomila Pascual.

Dia 22—Catalina Figarola Melis.
Dia 26—Antoni Capó Marqués.
Dia 27—Bartomeu Cirer Balle.
Dia 29—Domingo Salas Bissellach.
Dia 30—Joan Beltrán Balle.
> >—Antoni Bauzá Ramis.

ALMACENES == MONTANE

SINDICATO 2 á 10 Y MILAGRO 1 á

== PALMA ==

Pañería, Sastrería, Novedades, para Sa
ra y Caballero, Camisería, Lencería, Ma
lería, Confección de blanco, Géneros de p
to, Estatuaría Religiosa, Plata Meneses,
dallas, Rosarios, Objetos para Regalos, Es
tos Militares, Uniformes, Gorras, Espade
Corbatería, Tapices, Alfombras y Cortina

EN LA SUCURSAL CAN BITLA,

ROPAS HECHAS Y SASTRERIA ECONÓMICA

Ca-Nostra

SETMANARI POPULAR

PREUS Y CONDICIONS

A 4 pessetes l'anyada entera.

A n-els Srs. mestres y mestresses d'esc
los donám la suscripció a mitat de preu
dues pessetes l'anyada.

A n-els obrers y pobres qui nos ho des
nin los feym la metexa rebaxa.

A les persones qui comprin a nos
Librería per 100 pessetes cad'any
taguin totd'una, les regalam la suscripció.

¿SE VOL MÉS BARTUR?

ADMINISTRACIÓ: CARRÉ DE LA MIL
TA, 5,—INCA.

LOS PREVISORES DEL PORVENIR

Asociación mútua nacional de ahorro
pensiones, capital ilimitado en constante
gresión creciente constituído en Inscríp
nes Nominativas y depositados sus resg
dos en el Banco de España. Cuenta corrie
en el Banco de España. Oficina Central de
Asociación Hechegaray 20 Madrid. Indis
tible. Doce millones de pesetas dan 480
de renta anual; de modo que Los Previs
del Porvenir, en 7 años de ahorro, han log
do tener más de 1,300 ptas. diarias de re
sujeto á los impuestos legales de tributaci
Número de la última inscripción 116.781
nes de 1 á 5 ptas.

Para más informes dirigirse á

D. Pedro Pujadas

ORIENTE 12. INCA.